

תת"ע 8154/08-15 - מדינת ישראל נגד גבריאלי ששון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

21 יולי 2016

תת"ע 8154-08-15 מדינת ישראל נ' גבריאלי ששון

לפני כבוד השופט טל פרי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קאדרי
הנאשם

גבריאלי ששון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל שחצה במעבר חצייה, להשלים החצייה בבטחה, עבירה בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה, ביום 23.3.16, כפר הנאשם בכתב האישום וטען כי "עבר אדם על המדרכה, ולא הגיע למצב של לעבור בכלל, עמד רכב שהיה רחוק ממעבר החציה, אפשר לקלוט שאולי דיבר עם מישהו או עמד שם, ואני מתקרב למעבר החצייה, ראיתי שאין אף אחד והמשכתי".

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 17.2.15 בסמוך לשעה 17.00, נהג הנאשם ברכב מסחרי תוצרת מרצדס, בשוהם, ברחוב עמק איילון בסמוך למספר 30, ובהתקרבו למעבר החצייה, לא אפשר להולך רגל אשר חצה במקום להשלים החצייה בבטחה.

הנקודות השנויות במחלוקת:

אליבא דתביעה , על מעבר החצייה היה הולך רגל שכבר ביצע 3 צעדים על גבי המעבר וזאת כאשר רכב בנתיב הימני עצר ונתן לו זכות קדימה.

הנאשם הגיע בנתיב השמאלי והמשיך בנסיעה מבלי לעצור את רכבו ובכך מנע מהולך הרגל את המשך החצייה.

אליבא דגרסת הנאשם, הולך הרגל כלל לא החל בחצייה , אלא , הלך על המדרכה מצד ימין .

כמו כן, הרכב שעמד בנתיב הימני, כלל לא אפשר להולך הרגל לחצות , אלא עמד במקום מסיבה שאינה קשורה להולך הרגל ואף היה מרוחק ממעבר החצייה.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד השוטר סופר אריאל עורך הדוח (ת/1).

מהאמור בדוח עולה כי הנאשם "מגיע בנתיב השמאלי, סמוך למעבר החצייה, כאשר במעבר חצייה, החל אדם לחצות, כשהוא מבצע 3 צעדים".

עוד נרשם בדוח כי נהג הרכב (כלומר הנאשם) "המשיך בנסיעתו, תוך סיכון הולך הרגל".

בחקירתו הנגדית , חזר עד התביעה על גרסתו וציין "שהיה אדם על מעבר החצייה, התחיל לחצות הכביש, אולי כשהגעת לנתיב שלו הוא היה באמצע מעבר החצייה, הרכב השני שעצר , לא עצר סתם, הוא עצר בגלל שהיה הולך רגל ". (עמ' 3 שורה

(26-27).

פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו וטען כי התקרב למעצר החצייה וראה את הניידת מצד ימין וכמו כן, הבחין שאין אף אחד על מעבר החצייה.

כמו כן, ציין כי "האטתי הקצב למהירות של אפס".

עוד ציין הנאשם במסגרת עדותו הראשית, כי "ראיתי שהניידת מאחורי והבנתי שהיא רוצה לעצור אותי, שאל אותי למה הוא עוצר אותי, ואמרתי לו בגלל מעבר החצייה" (עמ' 4 שורה 16, 17).

בחקירתו הנגדית , העיד הנאשם כי הרכב שהיה ליד מעבר החצייה, היה במרחק " 2,3 מטרים משם" (עמ' 4 שורה 29).

כמו כן, כאשר נחקר הנאשם לעניין סיבת עצירתו על ידי השוטר, השיב שידע בדיוק למה עוצר אותו השוטר וידע שהוא

חשוד בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, שכן אמר, "כן, ראיתי במראה שיש אדם שעובר וידעתי למה הוא עוצר אותי" (עמ' 5 שורה 5,6).

כאשר היקשה ב"כ המאשימה על הנאשם בשאלה לעניין מיקומו של הולך הרגל, ענה הנאשם כי הבחין בהולך הרגל חוצה הכביש "רק אחרי שחלפתי על פני מעבר החצייה, הוא היה כבר באמצע מעבר החצייה" (עמ' 5 שורה 17).

דיון והכרעה

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת בזו הלשון:

"נוהג רכב המתקרב למעבר חצייה והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם, להשלים החצייה בבטחה, ואם יש צורך בכך, יעצור רכבו לשם כך".

לאחר שבחנתי מלוא הראיות שבפניי, הנני קובע כי התביעה הוכיחה מעל לכל ספק סביר, אשמת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

מקובלת עלי עדותו של השוטר, אשר תיאר נסיבות ביצוע העבירה בצורה מדויקת, ציין את מיקומו של הולך הרגל על מעבר החצייה, את העובדה שרכב בנתיב הימני עצר ונתן זכות קדימה להולך הרגל, וכן, את התנהגותו של הנאשם.

השוטר הותיר בי רושם חיובי.

התרשמתי כי מדובר בשוטר מקצועי, שערך דוח מפורט, אשר מצאתיו מהימן.

מנגד, גרסת הנאשם לא מצאה ביטוי בדוח השוטר, כך למשל בדברי הנהג בת/1, אמר הוא בראשית תגובתו **"אתה לא בסדר, היה מקום להתחשב, אני אניש על זה ערעור"**.

אך באותה נשימה, סירב הנאשם לחתום על הדוח.

גרסת הנאשם בבית המשפט, הינה גרסת מתפתחת, שכן, בישיבת ההקראה, ציין הנאשם שלא ראה אף הולך רגל במקום, ואילו במהלך ההוכחות, התברר כי ראה הולך רגל צועד על גבי המדרכה וכאשר נחקר נגדית, התברר כי הבחין בהולך הרגל במראה על גבי מעבר החצייה וזאת זמן קצר ביותר לאחר שחלף על פני מעבר החצייה.

זאת ועוד, בישיבת ההקראה לא ציין הנאשם כי האט בהתקרבו למעבר החצייה, או הגיע למצב של כמעט עצירה, בניגוד לעדותו במהלך ההוכחות, שם ציין כי **"האטתי הקצב למהירות של אפס"**.

לא זו אף זו, הודעתו של הנאשם כי אחרי שחלף את מעבר החצייה, הבחין בהולך הרגל שהוא **"היה כבר באמצע מעבר החצייה"** וכן העובדה, כי ברגע שנעצר הנאשם על ידי השוטר, ידע הוא מיד לומר לשוטר כי הוא יודע מדוע נעצר, וכי סיבת מעצרו הינה אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה. כל האמור לעיל, מוביל למסקנה חד

משמעית בדבר אחריותו של הנאשם.

סוף דבר

לאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה של שוטר למול עדות הנאשם, בחרתי להעדיף גרסת השוטר, אשר היתה סדורה, מפורטת, ולא נסתרה בשום שלב על ידי הנאשם.

מנגד, עדותו של הנאשם לא היתה עקבית, נתגלו בה סתירות, וברור כי הנאשם ניסה לחלץ עצמו מהאישום ולפיכך, התאים את גרסתו לחקירה.

מכל האמור לעיל, אני קובע כי התביעה הוכיחה את האמור בכתב האישום מעל לכל ספק סביר, כנדרש בפלילים, ומרשיע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ו, 21/07/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה כמפורט בכתב האישום וזאת לאחר שמיעת ראיות.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרכ.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו קנס, פסילה על תנאי ואף פסילה בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו:

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1996, צבר לחובתו 28 הרשעות קודמות. יחד עם זאת משנת 2010 לא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות וזאת אזור לזכותו.

לאחר שהתחשבתי בטיעוני הצדדים ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 750 ₪.

הקנס ישולם תוך 120 ימים.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

מזכירות תשלח שובר תשלום לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט מחוזי בלוד.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ו, 21/07/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט